

fr. Olaf OFM

kleryk Wyższego Seminarium Duchownego Antonianum

J 14, 7-14

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście».

Rzekł do Niego Filip: «Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy».

Odpowiedział mu Jezus: «Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie widzi, widzi także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: „Pokaż nam Ojca”? Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. To Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie - wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła!

Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, a nawet większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca. A o cokolwiek prosić będziecie w imię moje, to uczynię, aby Ojciec był otoczony chwałą w Synu. O cokolwiek prosić Mnie będziecie w imię moje, Ja to spełnię».

ROZMYŚLANIE

Scena z dzisiejszej Ewangelii rozgrywa się w wieczerniku, chwilę po wyjściu Judasza. Pan Jezus jest w gronie tych, którzy są mu bardzo bliscy, jest w otoczeniu tych z którymi spędził ostatnie lata. W takich właśnie okolicznościach mówi uczniom o swojej zażytej, intymnej i głębokiej więzi z Ojcem.

A co ja mogę powiedzieć o moim obrazie Ojca, o relacji z Nim?

Dzisiaj wiele osób, w swoim sercu kształtuje obraz Boga Ojca w oparciu o doświadczenie swojego rodzzonego taty. A tymczasem fundamentem prawdziwego poznania Boga jest przyjaźń z Jezusem. Tylko ten, kto jest w zażytej więzi z Jezusem, który swoimi słowami i czynami objawiał nam Miłość Ojca pozna prawdziwe oblicze Boga.

FRANCISZKAŃSKIE
DUSZPASTERSTWO
MŁODZIEŻY I POWOŁAŃ